

L'ANCIÀ MISTERIÓS

Corres cap a l'ancià i el subjectes amb força per tal de separar-lo del cadàver de la dona. Oposa resistència, però tu ets més fort que ell..

—Nour, entra a casa! —crides.

Arrossegues el desconegut fins a la porta de la casa d'en Nour. Tens el zombi ben bé darrere teu. Empenys l'ancià cap a l'interior i, en el darrer moment, tu també hi entres. El zombi estira el braç, però tanques la porta amb violència i li talles l'extremitat per la meitat. La part del braç que ha quedat dins l'habitatge se sacseja tota sola i deixa anar un raig de sang verda que taca les parets.

—Ecs!

Amb una galleda que hi ha a prop de l'entrada tapes el braç, que no para de saltar ni de moure el recipient. Llavors apareixen els pares d'en Nour, que corren a abraçar el seu fill. Com que la policia està il·localitzable, havien decidit que l'anirien a buscar ells mateixos. Et donen les gràcies.

—Au, cap al cotxe, que marxem! —diu la Béatrice, la mare d'en Nour.

L'ancià s'ha revifat i ara et mira amb un posat sever.

—No podeu marxar. La ciutat està en quarantena i l'exèrcit ha tallat les carreteres.

Els pares d'en Nour estan espantats. Com sortireu d'aquí? Llavors, l'ancià allarga la mà i et dona un objecte: una targeta magnètica.

—Jo treballava de periodista. Era redactor en cap del diari. Els meus millors reporters, els Stein, van desaparèixer mentre investigaven uns experiments molt perillosos amb éssers d'un altre planeta que es portaven a terme en un laboratori dels afores de la ciutat amb la complicitat de l'ajuntament. Abans que m'obliguessin a jubilar-me, vaig copiar les notes dels Stein i vaig intentar continuar les seves investigacions... Va ser en va, però encara conservo aquesta targeta. Podreu sortir de la ciutat travessant la zona militar; allà no hi ha guàrdies. Jo la volia fer servir per fugir amb la meva dona, però...

L'ancià ja no té forces per acabar la frase. Tots esteu molt commoguts. De sobte, però, se senten udols a prop de la casa. No podeu perdre més temps.

—Marxeu vosaltres. Jo encara haig de trobar els meus pares.

—Ni parlar-ne —et contesta la Béatrice—. Ara estàs sota la nostra responsabilitat. Buscarem els teus pares, però primer hem de trobar un lloc segur.

Comprends que no pots fer cap altra cosa. L'ancià no vol marxar, tampoc: es quedarà amb la seva dona fins al final. Emocionat, l'abracés abans de marxar de la casa. Puges a la part del darrere del cotxe amb en Nour. La Béatrice condueix i en Bill, el seu marit, ocupa el seient del copilot. Tot d'un plegat, toques amb el peu alguna cosa i t'ajups per agafar-la. És una catana! La Béatrice somriu en veure la teva cara de sorpresa.

—Almenys aquesta col·lecció ens servirà per a alguna cosa, no trobes?

Mare meva! Però quina família més estranya!

Tal com ha dit l'ancià, de seguida arribeu a un embús immens. La gent vol fugir de la ciutat i ha quedat atrapada a la carretera tallada. Us desvieu per una carretera secundària i arribeu al lloc que us ha indicat l'ancià: una gran porta metàl·lica flanquejada per un filat. Sembla una entrada abandonada.

La Béatrice treu la targeta i acciona el mecanisme. La porta tarda una mica a obrir-se, ja que sembla encallada: una heura densa ha penetrat entremig de les frontisses. De sobte, se sent una sirena de policia i veieu que s'acosten uns quants cotxes per impedir-vos el pas. Surts del cotxe empunyant la catana amb la intenció de tallar l'heura que bloqueja la porta. Un cop oberta, indiqués als teus acompanyants que passin. La porta, però, es mou ràpidament i ja comença a tancar-se.

T'hauràs d'afanyar si la vols travessar i vols pujar de nou al cotxe. És possible que no hi arribis a temps, i, a més, els teus pares et deuen estar buscant. Què penses fer?

1) Puges al cotxe.

- Un petit esforç més! Ves cap a la pàgina 198.

2) Recules i vas a buscar els teus pares.

- És ara o mai. Corre cap a la pàgina 135.

DANSA MACABRA

Com si això de matar-lo fos tan fàcil...

Dubtes, i aferres amb força el matxet amb la mà. En Frank t'acaba d'atacar; per tant, és molt probable que ho torni a fer. Però també t'ha salvat la vida, t'ha guiat i pretén posar fi a aquesta tragèdia. Creus de debò que podràs matar el teu amic?

De mica en mica, els teus pensaments es van esvaint i t'adones que en Frank també s'ha relaxat. Li ha tornat a canviar la mirada; ara es veu trista, abatuda i, també, avergonyida. Ho saps. Està trist i avergonyit perquè t'ha atacat i per haver-se deixat portar per la seva naturalesa.

De sobte, deixes anar en Frank i fas un pas enrere. El teu amic sembla que esperi que diguis o facis alguna cosa, però tu et limites a cedir-li l'arma. En Frank la contempla amb aire de sorpresa i, al cap d'uns segons, et somriu i pren el matxet. Sap que no li cal disculpar-se: comprens el que ha passat i tots dos espereu que sigui l'última vegada.

No teniu temps de dir-vos res, ja que sentiu un soroll procedent de l'escala. La disputa deu haver alertat els zombis i, per l'escàndol que fan en entrar a les oficines del diari, no trigues a descobrir que són moltíssims.

En Frank i tu recupereu de seguida la unitat i comenceu a atacar. Agafes el teu *nunchaku* i envies pels aires el primer mort vivent que trobes; mentrestant, en Frank elimina uns quants enemics seguits. Entre tots dos elimineu els vostres adversaris i acabeu massacrant-los a tots. En Frank t'ha tornat

a salvar la vida. Sort que la hi vas perdonar! Sense el teu amic, no hauries sortit viu d'aquest combat.

Un cop retorna la calma, al mig del camp de cadàvers decapitats, en Frank t'informa dels seus darrers moviments. De fet, no va començar a seguir-te de seguida, sinó que primer va intentar portar a bon port el seu pla.

—Per desgràcia, no vaig aconseguir entrar a la depuradora. Vaig intentar fer-me passar per policia, però em van acompanyar amablement a la sortida.

Sort que no vas seguir en Frank pel riu. Hauries perdut el temps.

—Ara l'única cosa que podem fer és destruir directament els canals de reg del cementiri. L'objectiu de la Marie són els morts. Si no podem trobar l'origen del virus, n'impedirem la propagació.

Assenteixes; potser hauríeu d'haver començat per aquí. Sense perdre més temps, torneu al lloc on éreu fa escasses hores.

*

Així que arribeu al cementiri, us veieu obligats a amagar-vos ràpidament darrere les làpides. Primer observeu una figura, seguida d'una altra, i encara una altra més. El sistema de reg automàtic es troba en plena irrigació de les plantes... i en plena reanimació dels morts! Estan escampant el virus amb generositat. De sobte, en Frank queda glaçat. Acaba de veure la seva germana.

La Marie, d'aspecte radiant i esplendorós, saluda cadascun dels morts vivents per tal d'assegurar-se de tenir-los tots de la seva part. La noia va d'una tomba a l'altra, en una mena de processó macabra.

Hi heu d'intervenir ràpidament. Et fixes en la bomba d'aigua que alimenta el sistema de reg. Cal destruir-la! Què penses fer? La destruïreu entre tots dos? O demanaràs al teu amic que distregui els zombis i així disposaràs de prou temps per arribar a l'objectiu?

1) **Val més unir forces per destruir la bomba.**

- **Estaràs més segur si tens el teu amic al costat.**

Corre cap a la pàgina 104.

2) **Us heu de dividir: distracció i destrucció.**

- **És difícil lluitar en dos fronts. Així posareu les coses difícils a la Marie. Comprova-ho en la pàgina 137.**